

Danske filminstruktører er uden for pædagogisk rækkevidde

Af Kim Pedersen, Brancheforeningen Danske Biografer

Der har gennem længere tid pågået en debat i de danske medier, initieret af flere danske filminstruktører, hvor man nu roligt kan konstatere, at instruktørerne har mistet evnen til at lytte, i egen forblindelse af at have ret i den vision, som er præsenteret, og den mission man har kastet sig ud i.

En vision, hvis ræsonnement man ikke kan være overrasket over den almindelige forbruger og enkelte journalister – uden dybere indsigt – falder let for, idet filminstruktørerne, og de almindelige forbrugeres indsigt i denne problematik beklageligvis må konstateres at være på samme niveau. Men andre ord; folk uden grundlæggende kendskab til en den aktuelle problematik taler ret godt sammen.

Når Nordisk Films adm. direktør Allan Hansen udtaler, at filmindustriens økonomi vil falde sammen uden vinduer, og når Producentforenings direktør Klaus Hansen udtaler alternative distributionskanaler, efter hans opfattelse, ikke kan opveje de svigtende publikumstal på de 'små' danske film, preller det komplet af på filminstruktørerne og de fortsætter deres uhensigtsmæssige anskueliggørelse af uvidenhed med ufortrøden styrke.

Ligeledes påvirker det ikke de danske filminstruktører det mindste, at følgende amerikanske filminstruktører er lodret uenige med dem; Michael Bay, Kathryn Bigelow, James Cameron, Guillermo del Toro, Roland Emmerich, Peter Jackson, Shawn Levy, Michael Mann, Robert Rodriguez, Gore Verbinski, Robert Zemeckis, Christopher Nolan, Quentin Tarantino, M. Night Shyamalan o.m.a.

Man må generelt have respekt for mennesker, der kæmper for deres sag, men det forudsætter disse mennesker har noget at have det i. Filminstruktørerne har intet at have deres sag i.

At opremse eksempler på filminstruktørernes 'misguided' vision, forekommer på nuværende tidspunkt at være irrelevant, da det jo kun har relevans i selv samme øjeblik de danske filminstruktører (forhåbentlig) genvinder evnen til at lytte (og læse).

Inden man kaster sig ud i en kamp, er det dog en forudsætning man kan identificere problemets rod og målet for missionen. Ingen af delene er filminstruktørerne i stand til.

Filminstruktørerne har erkendt at de ikke har den fjerneste idé om, hvordan filmene i deres fremtidsvision skal finansieres, ligesom instruktørerne heller ikke kan identificere hvordan, og hvor, indtægterne skal komme fra - ligesom de har misforstået årsagen til filmbranchens grundlæggende problem.

Værre kan det vel næppe blive.

Dét, filminstruktørerne foreslår – i vore oplyste tider – svarer nøjagtigt til at kaste en moderne milliardkroners industri, ud i hvad man for flere tusind år siden gjorde, når man på et bræt uden motor, sejl, kompas og navigation, sejlede ud på et frådende hav, uden at ane for hvor man ville ende og tilmed – i dette tilfælde – uden mulighed for at komme tilbage i den relativt sikre udgangshavn.

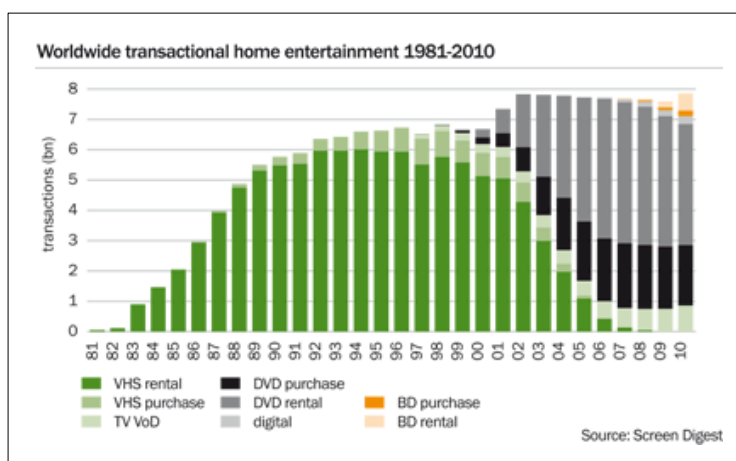
Man kan vel med rette forvente, at flere tusind års evolution kunne afholde mennesker fra den slags uhensigtsmæssige gebærden.

Nedenstående skal det dog anskueliggøres, hvad filmbranchens grundlæggende problem er; **prissætning i de vinduer der efterfølger biografernes**. Biograferne har gennem de sidste

5 år været producenternes største, og endda stadig stigende, indtægtskilde. (Se nedenstående skema) De øvrige indtægter er i frit fald, **og nej, det skyldes IKKE et nedadgående styksalg**. Det skyldes alene prissætningen. Aldrig nogensinde i historien har så mange mennesker set spillefilm, uanset om filmene er blevet set via biograferne, DVD/Blu-ray, streaming, VoD, pay-TV eller free-TV. Forbrugeren vil bare ikke betale så meget for underholdning til hjemmet længere – i øvrigt fremmanet af filmproducenternes egne kortsigtede indtjeningsstrategier.

Beklageligvis er der intet tegn på, at omfavelse af de nye medier – og tilmed simultanudsendelse af film – vil få antallet af transaktioner til at stige. De kannibalisere blot de gamle indtjeningskilder (Se nedenstående oversigt). De sidste 9 år har det verdensomspændende antal transaktioner i 'home entertainment'-sektoren være stabilt. Den lille bitte stigning i antallet af transaktioner for 2010, skyldes ikke det modnede marked i vores del af verden, men derimod vækstområder som Kina og Indien. Men én ting er at VoD og streaming for nuværende blot kannibalisere de øvrige platforme i 'home entertainment'-sektoren, den egentlig katastrofe indtræffer først for alvor, når de nye platforme også begynder at kannibalisere filmproducenternes vigtigste, største og hidtil stigende indtægtskilde; biograferne.

Forudsætningen for diskussion om fremtidens udfordringer fordrer filminstruktørerne anerkender - og forstår – denne grundlæggende problemstilling.

Omsætning i de danske biografer 1980-2010 (i millioner):

